

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 6/2014
28.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву П. б. Ц.Г. а.д. П., ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда 20 У 6451/11 од 22.10.2013. године, уз учешће противних странака Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије, као правног следбеника Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије и Н.А.А.В. а.д. П., ..., чији је пуномоћник А.М.П., адвокат из Б., у предмету брисања хипотеке и уписа заложног права, у нејавној седници већа одржаној дана 28.11.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев противне странке, Н.А.А.В. а.д. П., за накнаду трошкова.

Образложење

Ставом I диспозитива побијане пресуде одбијена је тужба тужиоца П. б. Ц.Г. а.д. П. поднета против решења Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије, број 952-01-07470/2010-09 од 14.03.2011. године (чији је правни следбеник Министарство грађевинарства и урбанизма Републике Србије), којим је одбијен захтев тужиоца и захтев Д.Б. из Б., ..., за поништавање по основу службеног надзора решења Републичког геодетског завода, Комисије за излагање на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на непокретностима за општину Савски венац, број 03-1549 и 03-1550 од 25.10.2007. године. Тим решењем од 25.10.2007. године, у ставу I диспозитива констатовано је брисање хипотеке уписане у Лист непокретности привремени број ... КО Савски венац, дана 21.03.2007. године ради обезбеђења потраживања Н. б. а.д. Н. у износу од 600.000,00 ЕУР-а, у ставу II диспозитива истог решења констатован је упис заложног права – хипотеке првог реда на кући-вили у улици ..., постојеће на катастарској парцели ..., власништво М.Б., ради обезбеђења потраживања у износу од 4.500.000,00 ЕУР-а на рок

враћања од 84 месеца од дана преноса средстава на рачун корисника кредита, тј. до 08.10.2014. године, уз грејс период од 12 месеци и враћа се у 72 месечне рате; камата у грејс периоду се обрачунава и плаћа месечно, каматна стопа на дан преноса средстава је 7,39% на годишњем нивоу и осталим условима из Уговора о дугорочном кредиту бр. КР713/07 од 08.10.2007. године у корист Н.А.А.В. а.д. П., док је ставом III диспозитива тог решења констатован упис заложног права-хипотеке другог реда на кући-вили у улици ..., постојеће на кат. парцели ..., власништво М.Б., ради обезбеђења потраживања у износу од 600.000,00 ЕУР-а, са роком враћања од 60 месеци, од дана преноса средстава на рачун корисника кредита, тј. до 19.03.2012. године, уз грејс период од 12 месеци и враћа се у 48 месечних рата, камата у грејс периоду се обрачунава и плаћа месечно, каматна стопа на дан преноса средстава је 7 % на годишњем нивоу и осталим условима из Уговора о хипотеци од 19.03.2007. године, у корист тужиоца (подносиоца захтева). Ставом II диспозитива побијане пресуде обавезан је тужилац да заинтересованом лицу (Н.А.А.В. а.д. П.) накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац наводи да захтев подноси, због повреде закона, другог прописа или општег акта, повреде правила поступка, која је могла бити од утицаја на решење ствари и повреде материјалног права. Указује, као и у тужби поднетој против тужбом оспореног решења, да у поступку доношења записника о излагању пред Комисијом Републичког геодетског завода од 25.10.2007. године нису биле присутне све странке, изузев адвоката З.С. из Б., која је према записнику поднела предлог у име Н.А.А.В. а.д. П. и П. б. Ц.Г. а.д. П., иако подносилац овог захтева (П.б. Ц.Г. а.д. П.) никада није дао овлашћење том адвокату да подноси било какве захтеве пред надлежним органима Републике Србије. С тим у вези сматра неприхватљивим став Управног суда, према коме се наведени записник о излагању третира као решење, које је постало коначно у управном поступку. Истиче да предметно решење никада није ни донето, већ је само Комисија сачинила записник о излагању. Указује да подносилац захтева никада није подносио захтев о ком је одлучивала Комисија за излагање на јавни увид података, дана 25.10.2007. године, већ је то учинио адвокат З.С., без пуномоћја. На овај начин Управни суд не санкционише понашање управног органа противно одредби члана 133. став 3. Закона о општем управном поступку, а на шта је указано и у тужби. Истиче да погрешно налази Управни суд да то што је у поступку уписа заложног права на предметној непокретности учествовао само пуномоћник заложног дужника, не представља законом прописани разлог за поништај решења по праву надзора. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и преиначи побијану пресуду, те уважи тужбу и поништи решење туженог органа или да побијану пресуду укине и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање.

Противна странка, Министарство грађевинарства и урбанизма Републике Србије, као правни следбеник доносиоца тужбом оспореног решења (Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије) је доставило списе предмета, али није доставило одговор на захтев.

Противна странка, Н.А.А.В. а.д. П., је у одговору на захтев навела да је захтев неоснован и да је правилно Управни суд нашао да је тужбом оспорено решење на закону засновано. Тражи трошкове за састав одговора на захтев у износу од 30.000,00 динара и трошкове за таксе по ТТ, на које би противна странка, евентуално, била обавезана.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио захтев тужиоца за поништавање по основу службеног надзора решења Републичког геодетског завода, Комисије за излагање на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на непокретностима за општину Савски венац, број 03-1549 и 03-1550 од 25.10.2007. године. Ово из разлога што је тужени орган, у правилно спроведеном управном поступку, поступајући по захтеву П. б. Ц.Г. а.д. П. (тужиоца) и Д.Б. из Б. за поништавање по основу службеног надзора наведеног коначног решења од 25.10.2007. године, којим је уписана хипотека првог и другог реда, правилно нашао да у конкретном случају нису били испуњени законом прописани услови за поништај коначног решења по основу службеног надзора, ни по једном од основа из тачака од 1 до 5., члана 253. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр.33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10). Наведено, јер је решење, чији поништај је тражен, донето од стране стварно и месно надлежног органа, при чему у истој управној ствари раније није донето правноснажно решење, којим је та управна ствар другачије решена, као и да у конкретном случају орган (доносилац решења чији се поништење по основу службеног надзора тражи) није обавезан да по закону или другом пропису, ради доношења решења, прибави сагласност, потврду, одобрење или мишљење другог органа, с тим да П.б. Ц. Г. а.д. П. није доставила ни доказе о постојању принуде, изнуде, уцене притиска или друге недозвољене радње, што би у смислу наведене одредбе Закона о општем управном поступку, евентуално могло послужити као основ – разлог за поништај коначног решења, по основу службеног надзора.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно је Управни суд оценио наводе тужбе да то што је у поступку уписа заложних права на предметној непокретности учествовао само пуномоћник заложног дужника, не представља ни један од законом прописаних разлога за поништај решења по праву надзора, у смислу члана 253. став 1. Закона о општем управном поступку. Наиме, и по оцени овог суда, то евентуално, може бити разлог за оспоравање извршног уписа применом других релеватних правних средстава прописаних одредбама Закона о општем управном поступку и Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима ("Службени гласник РС", бр.83/92.....101/05), односно Закона о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/09 и 18/10), док се изјава о брисању хипотеке која је судски оверена може

стављати ван снаге само у законом прописаном поступку пред судом опште надлежности и не може бити предмет оцене у управном поступку за поништај решења по праву надзора.

По оцени овог суда, неосновани су, односно без утицаја на оцену побијане пресуде и наводи захтева да је неприхватљив став Управног суда, према коме се записник о излагању од 25.10.2007. године третира као решење, које је постало коначно у управном поступку, будући да предметно решење никада није ни донето, већ је само Комисија сачинила записник о излагању. Наведено, јер је предметни записник од 25.10.2007. године донет сагласно одредбама Закона о хипотеци ("Службени гласник РС", број 115/05), према којима о хипотекарним правима одлучује Републички геодетски завод – катастар непокретности, који и према раније важећем Закону о државном премеру и катастру и уписима права на непокретностима ("Службени гласник РС", бр.83/92.....101/05) и према новом Закону о државном премеру и катастру ("Службени гласник РС", бр. 72/09 и 18/10), и те послове обавља као управне послове, због чега предметни записник иако не по форми, али по садржини има својство управног акта, којим се мериторно решава.

Са изнетих разлога, те налазећи да ни остали наводи захтева, који су истицани и у тужби, а које је Управни суд првилно и потпуно оценио, не могу довести до другачије одлуке суда по овом захтеву, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као ставу првом диспозитива ове пресуде.

Врховни касациони суд је, на основу члана 165. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 49/13, 74/13 и 55/14), који Закон се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, а имајући у виду одредбу из члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, према којој ће суд, ценећи све околности, приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци, да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде, с обзиром да, иако је захтев одбијен, одговор на захтев противне странке, Н.А.А.В. а.д. П., није био од значаја за одлучивање.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 28.11.2014. године, Узп 6/2014

**Записничар,
Весна Карановић, с.р.**

**Председник већа - судија,
Олга Ђуричић, с.р.**